

Fotografia de la Cobla MONTGRINS a l'any 1921, essent el seu Director el Mestre VICENÇ BOU. Al mig de la fila de davant.

Tot plegat desprenia una alenada gairebé màgica, irreal. Vicenç Bou fou nomenat capdavanter d'"Els Montgrins" quan el seu cor ja li dictava les primeres sardanes. Les possibilitats tècniques eren molt reduïdes en el terreny de la composició. Els mestres —Josep Reixach, Josep Maria Soler, Josep Pi i el mateix Pere Rigau— sols l'iniciaren en els rudiments, en els recursos més elementals. Ningú no l'orientà mai pels viaranys de l'harmonia o el contrapunt.

Les melodies fluien ben soles. Les reaccions, els sentiments, la joia que experimentava o els entrebancs que patia els traduí mitjançant el vehicle de les seves sardanes. Creava música amb aquella ingènua espontaneïtat que floreix una rosella entremig del blat o refila un lluer al cor de l'arbreda. Ell mateix ho havia confessat al mestre Lluís Albert: "Si em vols creure a mi, no t'hi encaparris gaire. Jo, si hagués fet cas dels llibres, encara no hauria pas escrit cap sardana".

Escrigué més de cent sardanes, en un període d'activitat que es perllongaria per espai de mig segle. Cap característica